

Nr 7.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1942 (nr 493) om avverknings skyldighet.

Genom en den 30 januari 1948 dagtecknad proposition, nr 56, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1942 (nr 493) om avverknings skyldighet.

Härigenom förordnas, att lagen den 30 juni 1942 om avverknings skyldighet, vilken lag jämlikt lagen den 2 maj 1947 (nr 157) gäller till och med den 30 september 1948, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 september 1949.

Lagen den 30 juni 1942 (nr 493) om avverknings skyldighet gäller enligt lag den 2 maj 1947, nr 157, till och med den 30 september 1948. Enligt förstnämnda lag åligger det ägare av skogsmark samt innehavare av avverkningsrätt att avverka ved till avsalu till den myckenhet och enligt de föreskrifter, som vederbörande kristidsstyrelse enligt anvisningar av statens bränslekommission bestämmer. Underlåter någon att verkställa sådan avverkning, må tvångsutsyning ske och avverkningen äga rum för kronans räkning.

Med ved förstås i ifrågavarande lag brännved och kolved. Vad i lagen stadgas angående ved skall emellertid i den mån Kungl. Maj:t därom förordnar, äga tillämpning även beträffande virke av annat slag. Dylikt förordnande finnes för närvarande icke meddelat.

Föredraganden, statsrådet Ericsson, har i propositionen framhållit, att landets importmöjligheter syntes goda beträffande kol, otillräckliga i vad avsåge koks samt ovissa såvitt anginge brännolja och att det därför vore osäkert, huru bränslesituationen inom landet innevarande år komme att gestalta sig, samt vidare anfört:

Bihang till riksdagens protokoll 1948. 9 saml. 2 avd. Nr 7.

»Med hänsyn till nu anförda omständigheter kan det visa sig nödvändigt, att inhemskt bränsle och i första hand ved måste tagas i anspråk för att fylla de brister, som kunna uppstå på grund av otillräcklig import av bränslen. De hittillsvarande möjligheterna att föranstalta om en vedavverkning av större omfattning än den som är att vänta utan avverknings-skyldighet böra alltjämt stå myndigheterna till buds.»

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Utskottet. Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot det genom propositionen framlagda lagförslaget och får därför hemställa,

att riksdagen måtte bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 19 februari 1948.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling ha närvarit
från första kammaren: herrar Norman, Hage, Sten, Björkman, Söderkvist, Hallagård, Uhlén och Carl Eric Ericsson;
från andra kammaren: herr Olovson i Västerås, fru Nordgren, herrar Andersson i Gisselås, Larsson i Östersund, Jacobsson i Igelsbo, Carlsson i Bakeröd, Lundberg och Holmberg.